

MR. F.W. VAN DEN BERG, 1912-1998

DOOR MR. L.A.E. BRIËT

Een Amsterdammer, in Rotterdam aan het werk, is stellig een veel voorkomend verschijnsel anno 1999. Voor vroegere generaties lag dat anders en kon de verse bruidegom na de vraag: 'Waar gaan jullie wonen?' en het antwoord: 'Tante, in Rotterdam', als reactie verwachten: 'Woont daar dan iemand?' Frank van den Berg behoorde tot die vroegere generaties.

Frank Willem van den Berg werd 24 november 1912 te Amsterdam aan de Keizersgracht geboren. Zijn vader was directeur van de Bank-Associatie NV, later van de Hollandsche Hypotheekbank NV.

Na de HBS en het staatsexamen Grieks en Latijn studeerde Frank van 1931 tot 1938 rechten in Leiden. Een jaarclub met drie, later vier Rotterdammers en het secretariaat van het Leids Studenten Corps bezorgden hem uitbundig vreugdevolle studiejaren, ondanks de crisis waarin Hitler de wereld stortte. Hij leerde Maria Louise (Miek) Halbertsma kennen, met wie hij in 1940 trouwde en door wie hij een verdere Rotterdamse band kreeg, want haar vader was rechter in en later vice-president van de Rotterdamse Rechtbank. Van den Berg was af en aan advocaat te Den Haag en Amsterdam. Hij woonde in Amsterdam. Het echtpaar kreeg er drie kinderen. Ook in Amsterdam begon Van den Berg's bankcarrière, bij de Incasso Bank. In 1950 werd hij onderdirecteur en later directeur van de bijbank Rotterdam van de Amsterdamsche Bank. Het gezin Van den Berg vestigde zich aan de Merulaweg te Rotterdam. Na de fusie van de Amsterdamsche Bank met de Rotterdamsche Bank(vereniging) tot Amrobank werd Van den Berg in 1965 haar directeur en in 1969 directievoorzitter van de Amro Hoofdbank te Rotterdam. Hij bleef dit tot zijn aftreden in 1975. Bij zijn aftreden werd hij benoemd tot officier in de orde van Oranje-Nassau.

De bankactiviteiten leidden uiteraard tot tal van zakelijke en sociale contacten in het Rotterdamse veld. Hij was zo'n twintig jaren bestuurslid van de Stichting Havenbelangen en van het Rotterdams Zeehospitium te Katwijk, acht jaren lid en later voor-

25. *Mr. F.W. van den Berg.*

zitter van het Rotterdamsch Leeskabinet, voorzitter van het Rotterdamse Benelux Comité, wat leidde tot zijn benoeming in 1964 tot officier in de Kroonorde van België. Hij was bestuurder van het Sophia Kinderziekenhuis en van het Oogziekenhuis, de Clubhuizen De Arend & de Zeemeeuw, de Verpleeginrichting Vaes Van der Veen, het Sociaal Overleg Rijnmond enz. Lang was hij ook bestuurslid van de Stichting Leids Universiteitsfonds te Leiden en, niet te vergeten, het Historisch Museum in het Schielandshuis te Rotterdam.

Temidden van dit alles bracht in 1957 een bezoek van Havenbelangen onder leiding van de befaamde mr. K.P. van de Mandele hem in de West-Duitse stad Dietz. In de nabijheid werd het juist van Franse bezetting vrijgekomen, door prinses Albertine Agnes van Oranje, gravin van Nassau (dochter van prins Frederik Hendrik), vanaf 1671 gebouwde slot Oranienstein bezocht (zie mr. F.W. van den Berg in de *NRC* van 31 januari en 7 februari 1959). Men besloot de Stichting Je Maintiendrai Nassau op te richten tot instandhouding van monumenten herinnerend aan het geslacht Nassau. In enkele kamers werd een museum gevestigd. Toen koningin Juliana in 1971 een staatsbezoek aan de Bondsrepubliek Duitsland bracht, werd op initiatief van Van den Berg en de ambassadeur in Bonn, De Beus, het zogenaamde contradiner aan de West-Duitse regering op Oranienstein gehouden. De koningin verleende Frank van den Berg het Erekrus in de Huisorde van Oranje, de stad Dietz eerde hem met een penning en later met het ereburgerschap.

Van den Berg werd na Van der Mandele voorzitter van laatstgenoemde stichting, was bestuurslid van het Prinsenhof te Delft, later ook 25 jaren van het Oranje-Nassau Museum (thans de Geschiedkundige Vereniging Oranje-Nassau), waarvan hij in 1993 erelid werd, en werkte 14 jaren hard in de restauratiecommissie van huis en tuin van het zo fraaie Paleis Het Loo, thans rijksmuseum. Zijn bibliotheek omvatte intussen zo'n duizend boeken en andere publicaties over de prinsen van Oranje, de graven van Nassau en al hetgeen hen betreft.

De juridische, bankiers- en economische kennis en de levenservaring van Frank van den Berg leverden hem, in zekere zin als kroon op zijn Rotterdamse werken en streven, in 1978 op de benoeming tot rechter-plaatsvervanger in de Rotterdamse Rechtbank met de bijzondere taak van rechter-commissaris in tal van grote en kleine faillissementen. Hij genoot van dit verantwoorde-

lijke werk en de rechtbank waardeerde zijn toezicht op curatoren bijzonder.

Intussen was hem, in 1987, nog de Paul Nijghpenning uitgereikt voor zijn vele Rotterdamse verdiensten.

'Woont er iemand in Rotterdam?' Ja, daar woonde en werkte voor land en stad de Amsterdammer Frank Willem van den Berg. De velen die hem nastonden, betreuren zijn heengaan op 14 september 1998 te Rotterdam zeer.